

L'arquebisbe màrtir Òscar Romero

Dm, 24/03/2015 per Catalunya Religió

(Josep Miquel Bausset) Hui dia 24 de març commemorem el [35è aniversari](#) del martiri de l'arquebisbe **Òscar Romero**, assassinat per la dictadura d'El Salvador.

Òscar Romero va nèixer a Ciudad Barrios el 15 d'agost de 1917, al si d'una família senzilla i humil. De menut Òscar tenia un caràcter tímid i reservat, i va patir una malaltia greu. El seu desig de ser capellà per servir Déu i el poble es va fer realitat després dels estudis als seminari menor de Sant Miquel, amb els claretians i del major de Sant Josep de la Muntanya, amb els jesuïtes. Per la seua intel·ligència, el jove Romero va ser enviat a Roma per tal d'ampliar els estudis de Teologia. I va ser a Roma mateix on va ser ordenat prevere el 4 d'abril de 1942. Degut a la II guerra mundial, Romero va haver de deixar Itàlia i tornar al Salvador el 1943, tot i que estava a punt d'acabar la seua tesis doctoral.

Òscar Romero era un capellà ple de zel i d'amor a Déu, i un home senzill i abnegat en el seu servei pastoral, i sol·lícit pels més necessitats als quals regalava allò que li oferien. Va ser elegit secretari de la Conferència Episcopal d'El Salvador i el 25 d'abril de 1970 va ser nomenat bisbe auxiliar de San Salvador, la capital del país. Aviat Romero se'n va adonar del difícil i violent ambient que vivia la capital, degut a la violència generalitzada propiciada pel govern. El 15 d'octubre de 1974 va ser nomenat bisbe de Santiago de María, i un any després, concretament el juny de 1975, es va produir el cas anomenat dels "Tres Carrers", on un grup de llauradors que tornaven d'una celebració litúrgica van ser assassinats, amb l'excusa que eren elements subversius que anaven armats. Després es va saber que les seues úniques "armes" eren les Bibles que els llauradors portaven sota el braç.

Romero, que en un primer moment, i degut al desconeixement que tenia de la realitat, creia en la bondat del govern, aviat se'n va adonar de la situació de terror provocada per les autoritats civils i militars d'El Salvador. També va anar descobrint com els rics negaven un jornal just als treballadors, provocant així una situació de misèria entre les classes populars. Enmig d'aquell ambient de violència i d'injustícia, el 3 de febrer de 1977, Òscar Romero va ser nomenat arquebisbe de San Salvador.

Un mes més tard del seu nomenament, el 12 de març següent, va ser assassinat el pare **Rutilio Grande**, un capellà compromès amb el poble que servia. Van ser els altres capellans que, units al seu arquebisbe, propiciaren que Romero se solidaritzara amb el seu poble i així es convertira en veu dels qui no tenien veu. Romero es va alçar com a defensor de la dignitat dels pobres i començà a denunciar la violència institucionalitzada i la injustícia imperant. Les seues homilies, valentes i compromeses amb el patiment del seu poble, eren, a la llum de l'Evangeli, una denúncia profètica de les atrocitats del govern d'El Salvador i de l'oligarquia econòmica. És per això que l'arquebisbe Romero va començar a rebre anònims i amenaces, convertint-se d'aquesta manera en signe de l'Església

perseguida al Salvador.

Després de l'assassinat del pare Rutilo Grande, van ser massacrats altres capellans i nombrosos laics cristians. Va ser en 1977 quan Romero se'n va adonar del perill que corria, però no per això deixà de parlar amb llibertat i amb valentia. Així, en la seua quarta carta pastoral, del 6 d'agost de 1979, l'arquebisbe Romero denunciava l'extrema pobresa del poble, la injustícia que patien els llauradors que no tenien terra i les dificultats dels treballadors per organitzar-se i defensar els seus drets. En aquest mateix text, l'arquebisbe Romero denunciava també la crisi econòmica, condemnava el capitalisme i l'estat totalitari del govern d'El Salvador, així com la violència que els militars toleraven i propiciaven.

El 23 de març de 1980, la seua última homilia, valenta com totes les que feia Romero, va ser considerada com la seua sentència de mort, degut a la duresa i la claredat amb que va denunciar l'opressió i la violència de la dictadura militar. L'endemà, el 24 de març, hui fa 35 anys, l'arquebisbe Romero era assassinat mentre celebrava l'Eucaristia en la capella de l'Hospital de la Divina Providència.

El pensament i el compromís de l'arquebisbe Òscar Romero amb el seu poble, a favor de la justícia i de la llibertat, i de denúncia de la violència i del terror del govern d'El Salvador, els podem descobrir a través de les homilies que va fer, així com també de les Cartes Pastorals que escrigué i del seu Diari.

La seua denúncia profètica va fer de Romero un testimoni de la veritat i de la justícia, i un pastor màrtir de l'Evangeli i del poble. Per això de seguida va ser aclamat com a Sant Romero d'Amèrica, malgrat que el Vaticà no va saber proclamar les seues virtuts heroiques com a exemple de santedat. Afortunadament, ara el papa Francesc ha estat el que ha afavorit el procés de beatificació de l'arquebisbe màrtir, Òscar Romero.